

(המשך עמוד 28)

טרון המעופף, על חבליו, בין עץ לעץ בגונגל השחור של אפריקה הפראית. לישראל בארצות הברית אין תחושת ניתוק מהמולדת הטיבית שלו. כל ערי ארצות הברית מוצפות בשליחים ישראלים, אלופים משוחזרים, קונסולים כלליים, שרים וחברייכנסת, פרופסורים וסתם עסקנים - מאות ישראלים, "בתפקיד" נמצאים בכל אחד מימות השבוע בפעילות מתמדת, כשי הם מופיעים לפני ישראלים יורדים הממלי אים את אולמות בתי הכנסת, המרכזים הי קהילתיים והקונסוליות הכלליות, ובלועים בצימאון את הידיעות הטובות המגיעות מ הארץ המובטחת: המצב הביטחוני טוב יותר משהיה אי פעם, הפלסטינים חוסלו ככוח מדיני ועוד מעט יחזרו למחנות הפליטים שלהם כשהמלך חוסיין יחזור להיות מנהיגם הכליכולי, המצב הכלכלי יותר טוב מאשר בלבנון וארץ ישראל היא ארץ זבת חלב ודבש.

"שחיתות?" שואלים הישראלים בנהי רות, כששאר המאזינים, אמריקאים לפי דרכונם, מהססים אפילו להעלות את הי שאלה על קצה לשונם. "איפה אין שחי תות?" עונה המסביר המיקצועי, "בארצות הברית אין? זה נורמלי בכל מדינות המג רים, ארץ מתפתחת, חברה פתוחה, דמוי קראטיה ללא הגבלות... מי שמושחת, תופי סים אותה, עוצרים אותה, שופטים אותה, יש סדר".

השטחים המוחזקים נקמה ברמאללה

האם יגורש הרופא כדי להתנקם באחיו?

האם מותר להעניש ציבור שלם של חולים על פעילותו הפוליטית של אחיו של רופא? בישראל נראית שאלה זו כמגוחכת. הי

פעולות המזרות של המימשל הצבאי הישי ראלי בעיר זו. בין השאר: מעצרי הבית המוטל מזה חודשים וחצי על העיתונאית ריימונדה טאויל (העולם הזה 2033), הי כלואה בביתה ושהטלפון של מישפחה נוחק בקודת המושל. מאחר שריימונדה היא האדם היחיד בשטחים המוחזקים שאי פעם הוטל עליו עונש זה, ועד היום לא נמסרה לאיש שום סיבה סבירה לכך, מייחסים הכל את העניין לגנאה.

גם פרשת אחיו של ראשי העיר נחשבת כפרי יוזמתו של גנאה, המושל על הי מושל".

רופא יהודי. ד"ר טארק חלף, אחיו של ראשי העיר כרים חלף, הוא רופא לי מחלות פנימיות מומחה למחלות אלרגיות. בניגוד לאחיו הבכור, שהוא עסקן לאומי, אין טארק מתעניין בפוליטיקה.

בעת הכיבוש למד טארק חלף באוניברסיטת בירות. לאחר מכן נסע לארצות הברית, עבד בארבעה בתי החולים יהודיים דווקא. רבים מחוליו סברו שהוא יהודי, בסריהכל שהה באמריקה חמש שנים.

כאשר ביקש הרווק בן ה-32 לחזור ארצה, ניתן לו מעמד של תושב למשך שנה אחת. הובטחה לו תעודת זהות ותושב בותיקבע, במסגרת איחוד המישפחות. הוא קיבל עבודה בבית החולים ברמאללה.

במאי השנה נסע לאמריקה, כדי להשתתף בקונגרס רפואי. הוא האמין כי לא דרושה לו אשרה כדי לחזור. אך כשביקש לחזור, הודיעה לו הקונסוליה הישראלית ביוסטון שהדבר אינו אפשרי.

הרופא הצעיר טילפן בבהלה לאחיו, ראשי העיר, אך גם התערבותו של זה נענתה בשלילה. לבסוף, באמצע יוני, נית נה לו אשרה של מבקר, והוא חזר ארצה דרך נמל העופה בלוד. שם ניתן לו היתר שהות לשלושה חודשים.

חלף בא לרמאללה, חזר מייד לעבודה בבית החולים המקומי, הוועק לכוחות רפוי אים.

צו-ע"ת נאוי. ביום ה-20 באוקטובר, בשעה 11 בבוקר, נקרא ד"ר חלף לטלפון.

ראשי עיר חלף גנאה

קצין הרפואה של המימשל הודיע לו קציר רות כי עבודתו מתיימת בריבוי, בשעה 2.00 אחרי הצהריים, וכי עליו לעזוב את הארץ עד היום הרביעי באותו שבוע. אחיו נכנס לפעולה, פנה למושל, שניאות לקבל את שני האחים ביום השני הבא. מחשש פן יגורש, פנה חלף אל בית המישפט הגבוה לצדק, וזה בצו-ע"ת נאוי ובצו-מניעה, על המימשל הצבאי הוטל לבוא תוך 40 יום ולהמציא סיבה מדוע לא יותר לד"ר חלף להישאר בארץ.

מדוע ננקטה פעולה דראסטית נגד רופא בלתי פוליטי, שלא הניק לאיש ושהביא ברכה לחולים? בני-רמאללה, מלומדי הי נסיון, בטוחים שיש לכך תשובה פשוטה: הרצון להתנכל לאחיו, ראשי העיר, שעמ' הדו הלאומית הפלסטינית מרגיזה את הי שילטונות. ויש המוספים: זוהי נקמתו של גנאה, שנכשל בניסיונו להיבחר כראשי העיר, והמבקש להיפרע ממי שזכה במישי רה זו.

כך או כך, אין הפרשה מוסיפה כבוד למימשל הצבאי בעיני נתיניו.

(המשך עמוד 28)

המחנה השני כלל את יצחק אופק, שבין תומכיו הבולטים היה ניסן ורדומיזקי, המשמש כמבקר הפנימי של מרכז הפועל. דבר מוזר אירע שבועות ספורים לפני אולימפיאדת מונטריאול, כשי הבחירות נכנסו להילוך גבוה. עד אז כמעט שלא באה לידי ביטוי פרשת כינוס הפועל העשירי, מהווה את פצצה הסירי חון של הדו"ח.

דיווחים והדלפות

פתע החל מבקר ההסתדרות גיזון מ" דיווחים והלשנות שהיו מכוונים בעיקר כלפי יהודה ליליאן, ששימש כראש מטה הבחירות של אריאב, אין זה סוד שהמד-ליף היה יוסף עינבר, המוכ"ל היוצא של הפועל. צוות מבקר ההסתדרות נעזר רבות בסיפוריו של עינבר.

יוסף עינבר החליט לנהוג כך, לאחר שזוכה כי יצחק אופק עומד להיבחר לי-תפקיד המוכ"ל החדש, במטרה לקבל תמי-כה ממנו, לתפקיד בכיר אחר, שהוא היה מעוניין בו בעתיד.

עינבר קיבל את גמולו, כיום הוא משמש יושי-הראש החדש של איגוד הכדורסל. יצחק אופק תמך בעינבר לאחר שנעשה הסכם ביניהם - בנוכחות עדים - שזו האחרון יוותר על חברותו כחבר הוועד האולימפי וכחבר במועצה להסדר-הימורים בספורט.

מדליף אחר שהזין באופן סדיר את צוות מבקר ההסתדרות היה ניסן ורדומיזקי, הי מבקר הפנימי של מרכז הפועל, שדו"ח המבקר מתייחס אליו בחומרה רבה. ורדומיזקי תמך מלכתחילה במועמדותו של יצחק אופק.

ורדומיזקי סיפק לצוות החקירה של מב-קר ההסתדרות חומר על יוסף עינבר ויהודה ליליאן שהיו, כאמור, במחנה מנחם אריאב. יצחק אופק יצא נשכר מכל מערכת התככים שנוצרה לפני הבחירות. אלה הכשירו את הקרקע לבחירתו למוכ"ל החדש. יתירה מזו, פירסומו של דו"ח הביקורת עלול להשעות את חמשת הי עסקנים הבכירים של מרכז הפועל, ולי השאירו לבדו בצמרת העסקנות של הי אגודה.

לפני שבועות אחדים הודיע יצחק אופק, שיש כוונתו למנות את ניסן ורדו-מיזקי (תומכו הנלהב) כגיבור הפועל במי-קומו של יהודה ליליאן העומד לפרוש. כששמעו על כך אליעזר ולטמן ושלמה שטנגר - חוקרים ראשיים במשרד מב-קרה ההסתדרות - הם הורו ליצחק פוקס שלא לבצע מניוים חדשים עד פירסום דו"ח הביניים.

הספורט מסריח מהראש

רדומיזקי הוכה בהלם. לראשונה נודע לו, באורח רישמי, ששמו קשור לדו"ח המבקר. התברר שיצחק פוקס עמד למנותו כגיבור, מאחר שלא ידע כי גם הוא קשור למסקנות הביקורת בדו"ח הי מבקר.

ורדומיזקי נתקף בהלה. הוא אים שאם שמו ייפגע כתוצאה מפירסום מימצאי הדו"ח, הוא יוציא את כל הליכלוך על השולחן, כדבריו.

כפי שנודע באחרונה, מאז הליחשושים והרינונים על הדו"ח הקטלני, נמנעו עסי-קני-ספורט מאגודות שונות מלפנות לי-חמשת העסקנים המוזכרים בדו"ח בשבוי-עות האחרונים. מחשש פן ישורבב שמם לדו"ח.

אין ספק שצוות החקירה, בראשותו של אליעזר ולטמן, ראוי למלוא המחמאות. הצוות עשה עבודת-נמלים, תוך שהוא עובר בקדננות ודקדקנות על מאות מיסי-מכים וחשבונות.

לא מן הנמנע שמימצאי הדו"ח יימסרו למישרה בימים הקרובים, כדי שזו תמי-שיך בחקירה, לבדוק אם יש היבטים פלי-ליים למעשי עסקני הספורט של הפועל. השיפת מעשי השחיתות במרכז הפועל מהווה, אולי, "כסף קטן" בהשוואה לי-פרשת דליו, אך בקנייה-מידה של הכסי-פים המתגלגלים בספורט בישראל, היא מהווה הוכחה לטענה הנשענת זה שנים, שהספורט מסריח מהראש.

המישטרה סגרה תיאטרון עירום אחד בתל אביב ונכרו ציציים אחרים בעיקבותיו

היתה זו המישטרה שהורידה את המסך על הלהיט התיאטרוני החם ביותר של תל-אביב, השוטרים שפרצו למועדון 77 ברחוב בנייהודה בתל-אביב, שם הוצג מחזה העירום הו, היא הוא, עצרו את השחקנים ואת בעליו של המועדון, שבתאי ששון, ששון נשלח בינתיים לי-מעשיהו, אחרי שהורשע בהברחת ויסקי. שחקני ההצגה שלו, שהאשמו בבצוע מעשה-תועבה בפומבי, ממתניים עתה לי-מישפטם.

אבל כל זה עדיין אין בו כדי להרתיע אחרים מללכת בדרכס, אם המישטרה והי מועצה לביקורת סרטים ומחזות לא יעשו השבוע בעיות מיוחדות, יעלה המסך על הצגת-המין הנועות החדשה שעומד להצי-לות בתל-אביב האמרגן אלי מונטנו.

השם מונטנו אומר הרבה לוותיקי תל-אביב ומועדוניה, כי אלי מונטנו הוא לא רק שם של אחד האמרגנים הוותיקים ביותר בארץ-ישראל, מונטנו זה פירמה, ואפילו פירמה גיועית. אחרי מילחמת ששת-הימים, כשאפילו הפרייבוי עוד לא הגיעו לקוסקים, הצי-גות-החשפנות במועדוני-הלילה ביפו היו עדיין צנועות, סטייל פרובינציה, קם לו יום אחד רקדן-פלאנקו ממוצא ספרדי טהור, והביא ארצה להקת-באלט רומנית, הרומניות הצעירות והנאות נחתו בנמל-

התיכאורה

למערכוני העירוניה מוצגים בבית-התה של אלי מונטנו, צויי-יה בידי צייר יפואי בשם סעיד, הממלא גם את התפקיד הגברי הראשי בהצגה.